

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรายวิชาในหลักสูตรวิชาการประถมศึกษา

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

Students' Opinions toward Education Program in Elementary Education

The Far Eastern University

อังษณิภรณ์ ศรีคำสุข^{1*}, เจตนา เมืองมูล², นฤมล วุฒิปรีชา³

พิมพ์ทอง สังสุทธิพงษ์⁴, นฤมล สายะบุตร⁵

Aungsaneeporn Srikhamsuk^{1*}, Jatana Muangmoon², Narumon Wuttioprecha³

Pimthong Sangsutthipong⁴, Narumon Sayabutra⁵

^{1,2,3,4,5}สาขาวิชาวิจัยและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

เลขที่ 120 ถนนมหิดล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50100 ประเทศไทย

^{1,2,3,4,5}Department of Research and Technology in Learning Management,

Faculty of Education, The Far Eastern University

120 Mahidol Road, Muang District, Chiang Mai, 50100, Thailand

รับบทความ: 27 กุมภาพันธ์ 2566

ปรับปรุงบทความ: 21 เมษายน 2566

ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 26 เมษายน 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาในการนำความรู้รายวิชาในหลักสูตรวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ไปประยุกต์ใช้ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความเหมาะสมของจำนวนรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตรายวิชาในหลักสูตรวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อรายวิชาหรือเนื้อหาที่ต้องการศึกษาในหลักสูตรการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น เพื่อการจัดการเรียนการสอน โดยทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น รุ่นที่ 1 – 5 จำนวน 71 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักศึกษาศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน สาขาวิชาการประถมศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ 1) การนำความรู้รายวิชาในหลักสูตรวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ไปประยุกต์ใช้ 2) ความเหมาะสมของจำนวนรายวิชาและ

* ผู้เขียนหลัก (อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น)
อีเมล: aungsaneeporn@feu.edu

จำนวนหน่วยกิตรายวิชาในหลักสูตรวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น 3) ข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อรายวิชาหรือเนื้อหาที่ต้องการศึกษาในหลักสูตรวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น เพื่อการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า รายวิชาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงมากที่สุด 3 รายวิชา (กลุ่มวิชาชีพ) ได้แก่ อันดับ 1 วิชาการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน อันดับ 2 วิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา อันดับ 3 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ รายวิชาที่เคยเรียนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงมากที่สุด 3 รายวิชา (กลุ่มวิชาเอกบังคับ) ได้แก่ อันดับ 1 วิชาบูรณาการและการสอนแบบบูรณาการ อันดับ 2 วิชาพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา อันดับ 3 วิชาประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนักเรียนประถมศึกษา นักศึกษามีความพึงพอใจจำนวนรายวิชาต่อจำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสม ร้อยละ 73.08 และนักศึกษามีความพึงพอใจจำนวนรายวิชาต่อจำนวนหน่วยกิตมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 26.92 และข้อเสนอแนะด้านรายวิชาที่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ การสอนเขียนกระดาน ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ การใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในระดับประถมศึกษาและการสอนสนทนาภาษาอังกฤษ มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรว่าควรพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

คำสำคัญ

การพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรการสอนสาขาวิชาการประถมศึกษา ความคิดเห็นของผู้เรียน

Abstract

The purpose of this research were to study: 1) the opinions of students in applying subject knowledge in the primary education curriculum of Far Eastern University. 2) students' opinions on the suitability of the number of subjects and the number of credits in the primary education curriculum of Far Eastern University. 3) students' suggestions on the subjects or contents they wanted to study in elementary education curriculum for teaching and learning Information was collected from 71 alumni and current students from batch 1st to batch 5th who studied at the department of Elementary Education, Far Eastern University. The research tool used was a feedback questionnaire for the alumni and current students which consisted of 3 sections: 1) applying subject knowledge of elementary education curriculum 2) the suitability of the course and number of credits of elementary education curriculum 3) students' suggestions on the subjects or content they want to study in elementary education curriculum for teaching and learning. The results showed that the 3 subjects that can be applied in practice the most (professional groups) are 1st in learning management and classroom management, 2nd in innovation and information technology in

education, 3rd in learning assessment and evaluation. The most 3 subjects (Compulsory Majors) that had been studied and can be applied in practice were 1st in Integrated and Integrated Teaching, 2nd in Development and Learning of Primary Students, and 3rd in Learning experience for elementary school students. The students were satisfied with the number of subjects per credits 73.08% and 26.92 percent were too satisfied with the number of subjects per credits. The course suggestions on the subjects or content students wanted to study were teaching writing on the board skills, increasing computer skills and the use of technology in online teaching and learning in primary education as well as teaching English conversation. Suggestion for improving the curriculum was that the curriculum should be developed in accordance with the current changing times.

Keywords

Curriculum Development, Elementary Education Teaching, Curriculum Opinions

บทนำ

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) มุ่งเน้นการพัฒนาประเทศให้อยู่บนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560, 56) และกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคอนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัยใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, 62) ประกอบกับการร่วมมือทางเศรษฐกิจของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ตลอดจนการสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน ขณะที่ในสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงในหลายมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี ความมั่นคง สิ่งแวดล้อม ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวจะมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมกับทิศทางการพัฒนาคนไทยจึงจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมในหลายด้าน โดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ

สถานการณ์ดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องทำการปฏิรูปการศึกษา ตลอดจนปรับทิศทางและแนวโน้มในการพัฒนาประเทศไทยเพื่อเข้าสู่สังคมศตวรรษที่ 21 การมุ่งปลูกฝังพัฒนาให้คนไทยรุ่นใหม่มีคุณธรรมคู่ความรู้ สามารถนำความรู้ให้ก้าวทันสังคมโลกดิจิทัล สร้างสังคมสันติสุข มีวิถี

แห่งการดำเนินชีวิตให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ มีเสถียรภาพ มีความเป็นธรรม รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ธรรมชาติ ให้มั่นคงมั่งคั่งอย่างยั่งยืน ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศอย่างมีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และดำรงอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี การจัดการศึกษาจึงนับเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทุนมนุษย์ของชาติเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับบุคคลและระบบสังคม ในอันที่จะสร้างภูมิคุ้มกันให้กับพลเมืองและบุคลากรของชาติ ในทุกภาคส่วนให้ตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สังคม ตลอดจนให้ความสำคัญต่อขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นตลอดจนเศรษฐกิจชุมชน

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น มุ่งสร้างบัณฑิตครูให้เป็นผู้ประกอบการวิชาชีพครูที่มีความซื่อสัตย์ มีความรักและภาคภูมิใจในวิชาชีพ ยึดมั่นการดำเนินชีวิตด้วยวิถีแห่งคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีเจตคติและบุคลิกภาพที่เหมาะสมต่อวิชาชีพ ดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนและสังคม มีทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ สามารถบูรณาการทักษะการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสาระความรู้ทางด้านการประถมศึกษาในทุกสถานการณ์ เป็นผู้ประกอบการวิชาชีพครูบนพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู พร้อมบูรณาการคุณลักษณะของครูตามข้อกำหนดของวิชาชีพสู่การจัดการเรียนรู้ที่สามารถวางรากฐานและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข ใช้สติปัญญา ความรู้ ความสามารถในการดำรงชีวิตในสังคมศตวรรษที่ 21 และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นกัลยาณมิตร รวมถึงปรับตัวอยู่ในท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของโลกได้อย่างมีคุณภาพ

เนื่องจากในปัจจุบันสภาพสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม มีการแข่งขันที่สูงขึ้น และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นสาขาวิชาการประถมศึกษาจึงเห็นความสำคัญของการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยต้องใช้การประเมินผลจากความคิดเห็นของนักศึกษาและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว มาใช้ในการทบทวนด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาวิชา และด้านการนำความรู้ไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มวิชาคือ วิชาชีพ และกลุ่มวิชาเอกบังคับ เนื่องจากเป็นกลุ่มวิชาที่อยู่ในหลักสูตรและนักศึกษาทุกคนได้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของการเปลี่ยนแปลงดังที่กล่าวไว้ข้างต้นจึงเห็นควรนำมาจัดทำแบบสำรวจในการปรับปรุงเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อความเหมาะสมของจำนวนรายวิชา และจำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรวิชาการประถมศึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับการนำความรู้ในรายวิชาและการจัดการเรียนการสอนไป ประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพครูและอาชีพอื่น ๆ ในหลักสูตรวิชาการ ประถมศึกษา

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา และการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาการประถมศึกษา

ทบทวนวรรณกรรม

1. ความคิดเห็น หมายถึง

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, 236) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นหมายถึง ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นความจริงจากการใช้ปัญญาและความคิดประกอบ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไป

สุมาลี ประทุมมา (2554, 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อในการตัดสินใจของมนุษย์ที่เกี่ยวกับความรู้สึกและเหตุผลของแต่ละคนว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ อย่างไร โดยขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและสิ่งที่อยู่รอบตัว

อุปริษฐา อินทรสาด และ นัสมล บุตรวิเศษ (2564, 15) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อ ความคิดการตัดสินใจหรือการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัย พื้นความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม

จากความหมายของความคิดเห็นข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็นหมายถึงความรู้สึกของแต่ละบุคคลโดยผ่านประสบการณ์ อารมณ์ ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ขึ้นอยู่กับบุคคลที่แสดงความคิดเห็นนั้น ๆ ออกมา โดยสอบถามความคิดเห็นจากนักเรียน ผลที่ได้จะนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขและพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษาให้ดีขึ้น

2. หลักสูตร

อึ้ง บัวศรี (2542, 27) ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำเพื่อแสดงถึงจุดหมายการจัดเนื้อหา กิจกรรมและมวลประสบการณ์ ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, 25) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1) หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการและการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งหมายไว้

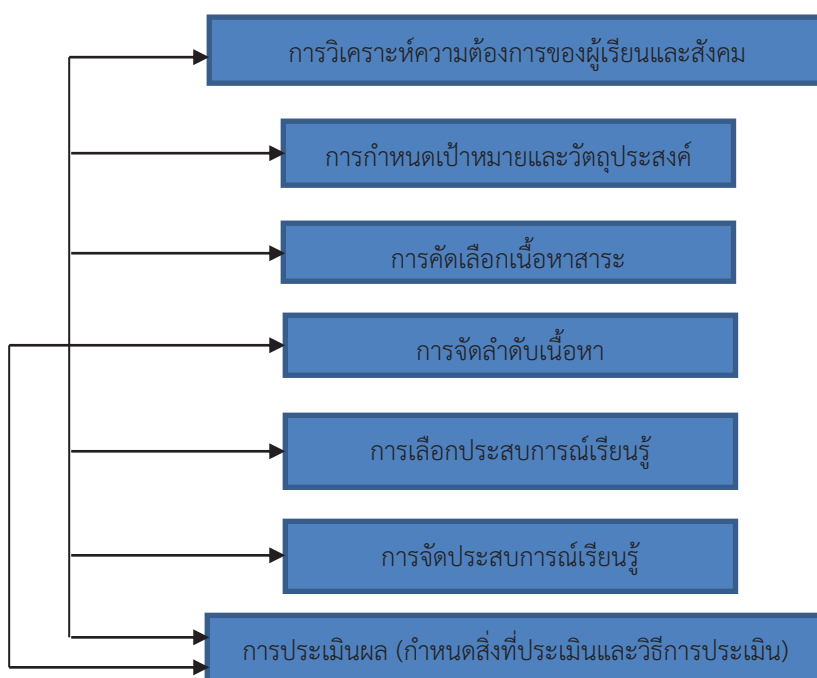
2) หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษาโดยมีปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ผู้เรียนและผู้สอน วัสดุ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ กระบวนการ ผลผลิต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จทางการศึกษา เป็นต้น

3) หลักสูตรเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้ เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552, 469) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร (Curriculum) คือ มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถ เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมแห่งอนาคต ซึ่งการนิยามความหมายของหลักสูตรในปัจจุบันได้ให้ ความหมายของหลักสูตรว่าหมายถึง มวลประสบการณ์

ทางการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ในรายวิชา กลุ่มวิชาเนื้อหาสาระ รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมให้แก่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของหลักสูตรข้างต้น สรุปได้ว่า หลักสูตรหมายถึงมวลงประสบกการณที่สถานศีกษาได้จัดทำขึ้นหรือกำหนดขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านสติปัญญา ด้านเจตคติ รวมทั้งคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ต้องให้เกิดขึ้น รวมไปถึงแผนสำหรับการเรียนรู้ (Plan for Learning) ที่จะเป็น เครื่องมือสำหรับการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ตามทฤษฎีของทาบา ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนา หลักสูตรไว้ 7 ขั้นตอน โดยทั้ง 7 ขั้นตอนประกอบไปด้วย การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและสังคม การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ การคัดเลือกเนื้อหาสาระ การจัดลำดับเนื้อหา การเลือกประสบกการณการเรียนรู้ การจัดประสบกการณเรียนรู้ รวมไปถึงการประเมินผล สามารถแสดงเป็นกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

ภาพที่ 1: รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรร่วมสมัย (มารุต พัฒนาผล, 2562)

ที่มา: ปรับปรุงจาก รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรร่วมสมัย (น.7), โดย มารุต พัฒนาผล, 2562, ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้ http://www.curriculumandlearning.com/upload/Books/รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรร่วมสมัย_1544713884.pdf

3. หลักสูตรการสอนประถมศีกษา

วิลาพัฒน์ อรุณบุญวาลชาติ และ อรพิน ศิริสัมพันธ์ (2562, 319) การออกแบบ และพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครูประถมศึกษาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะความเป็นพลเมืองของนักเรียนระดับประถมศึกษา เป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นพลเมืองของ

นักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 1) การเข้าใจหลักการสำคัญ และเห็นคุณค่า ของการปฏิบัติตนตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2) การยอมรับ และปฏิบัติตนตามข้อตกลง กติกา และกฎหมาย 3) การมีความเข้าใจในหลักการสำคัญของสิทธิ การเคารพ สิทธิ และการปกป้องสิทธิ 4) การมีความเข้าใจในหลักการใช้เสรีภาพของตนเองด้วยความรับผิดชอบ และเคารพ เสรีภาพของผู้อื่น 5) การมีความรับผิดชอบต่อสถานภาพ บทบาท และหน้าที่ต่อตนเอง และในฐานะเป็นสมาชิก ของครอบครัว โรงเรียน และสังคม 6) การเคารพความแตกต่างทางความคิดโดยการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล 7) การมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และ 8) การมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และวิจารณ์ญาณเพื่อการเลือกรับและใช้ข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

จากความหมายของหลักสูตรประถมศึกษา สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้สำหรับการสอนประถมศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนานักเรียนในระดับประถมศึกษาควรคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ดังนี้ การเข้าใจหลักการสำคัญของการสอนระดับประถมศึกษา การปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ เสรีภาพของผู้อื่น การมีความรับผิดชอบต่อและยอมรับความแตกต่างที่หลากหลายเพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยภายใต้ขอบเขตการวิจัย ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา และวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. **ประชากร** คือ นักศึกษาศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น รุ่นที่ 1 – 5 จำนวน 71 คน ดังนี้ รุ่นที่ 1 (ศิษย์เก่า) จำนวน 11 คน รุ่นที่ 2 (ศิษย์เก่า) จำนวน 20 คน รุ่นที่ 3 (ศิษย์เก่า) จำนวน 26 คน รุ่นที่ 4 (ศิษย์เก่า) จำนวน 7 คน รุ่นที่ 5 จำนวน 7 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักศึกษาศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันของสาขาวิชาการประถมศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ 1) ระดับการนำความรู้ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ 2) ความเหมาะสมของจำนวนรายวิชา จำนวนหน่วยกิต 3) รายวิชาหรือเนื้อหาที่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมในสาขาฯ (คำถามปลายเปิด) ในด้านการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นต่อรายวิชาอยากให้มีการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติม จำนวนรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา และระดับการนำความรู้ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้การทำงานและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษา โดยมีรายวิชาที่ใช้ในการวิจัยโดยผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวิชาชีพครู และกลุ่มวิชาเอก ดังนี้

กลุ่มวิชาชีพครู โดยมีรายวิชาที่สาขาวิชาได้เปิดลงทะเบียนเรียนตลอดหลักสูตรทั้งสิ้น 12 รายวิชา ดังนี้ 1) ความเป็นครู คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพครู 2) ภาษาและวัฒนธรรมสำหรับครู

3) การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ 3) ปรัชญาการศึกษาและระบบการจัดการศึกษาไทย 4) จิตวิทยาสำหรับครู 5) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 6) หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร 7) การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน 8) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 9) การประกันคุณภาพการศึกษา 10) การศึกษาสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ 12) การสัมมนาทางการศึกษา

กลุ่มวิชาเอก โดยมีรายวิชาที่สาขาวิชาได้เปิดลงทะเบียนเรียนตลอดหลักสูตรทั้งสิ้น 17 รายวิชา ดังนี้ 1) หลักการและแนวคิดทางการประถมศึกษา 2) พัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา 3) การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนประถมศึกษา 4) การจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนประถมศึกษา 5) การจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนประถมศึกษา 6) การจัดการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนประถมศึกษา 7) การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา 8) การจัดการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษา 9) การจัดการเรียนรู้ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษา 10) การจัดการเรียนรู้การงานอาชีพ คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสำหรับนักเรียนประถมศึกษา 11) บุคลากรและการสอนแบบบูรณาการ 12) สื่อ-การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับครูประถมศึกษา 13) การเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูประถมศึกษา 14) หน้าที่พลเมือง ความเป็นไทยและอาเซียนของนักเรียนประถมศึกษา 15) ประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนักเรียนประถมศึกษา 16) การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น 17) สถิติทางการศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจัดทำข้อคำถามในโปรแกรม google form ตามหัวข้อที่ต้องการสำรวจ แล้วส่งให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ควรพัฒนาของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ทางโซเชียลมีเดีย โดยมีจำนวนนักศึกษาศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบันตลอดหลักสูตร 87 คน ตอบแบบสอบถามจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 81.60 ของจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ระยะเวลาเก็บข้อมูลภายในปีการศึกษา 2565 เพื่อนำข้อเสนอแนะมาพัฒนาหลักสูตรในปีการศึกษาต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์เนื้อหาและจัดกลุ่มโดยการสร้างข้อสรุปจากการจำแนกข้อมูลตามสถานะของนักศึกษาได้แก่ ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายปิด โดยใช้สถิติในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ว่า

1. ระดับการนำความรู้ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้การทำงานและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษา โดยสำรวจจากศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบันของสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัย

ฟาร์อีสเทอร์น จำนวน 71 คน โดยรายวิชาที่เคยเรียนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงมากที่สุด 3 รายวิชา (กลุ่มวิชาชีพ) ได้แก่ อันดับ 1 วิชา BED108 การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 74.6 อันดับ 2 วิชา BED106 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 62 อันดับ 3 BED103 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 39.4 รายวิชาที่เคยเรียนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงมากที่สุด 3 รายวิชา (กลุ่มวิชาเอกบังคับ) ได้แก่ อันดับ 1 EED211 บูรณาการและการสอนแบบบูรณาการ คิดเป็นร้อยละ 57.7 อันดับ 2 วิชา EED202 พัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 49.3 อันดับ 3 EED215 ประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนักเรียนประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.3

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อความเหมาะสมของจำนวนรายวิชาและจำนวนหน่วยกิต โดยการประเมินจากศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบันของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จำนวน 71 คน โดยแบ่งเป็นศิษย์เก่า 64 คน ศิษย์ปัจจุบัน 7 คน โดยเลือกความเหมาะสมของจำนวนรายวิชาต่อจำนวนหน่วยกิต ดังนี้ นักศึกษามีความพึงพอใจจำนวนรายวิชาต่อจำนวนหน่วยกิตเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 73.08 และนักศึกษามีพึงพอใจจำนวนรายวิชาต่อจำนวนหน่วยกิตมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 26.92

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรายวิชาหรือเนื้อหาที่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมในสาขาฯ โดยการประเมินจากศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบันของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จำนวน 71 คน โดยแบ่งเป็นศิษย์เก่า 64 คน ให้ข้อเสนอแนะด้านรายวิชาที่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ การสอนเขียนกระดาน, ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์, ทักษะการคิดวิเคราะห์ เพราะจะได้มีการศึกษาที่เป็นขั้นตอนชัดเจน, ทักษะการสอนแบบออนไลน์ เนื้อหา เกี่ยวกับเทคนิคการสอนแบบออนไลน์ เป็นต้น ศิษย์ปัจจุบัน 7 คน ให้ข้อเสนอแนะด้านรายวิชาที่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ การสอนสนทนาภาษาอังกฤษ เพราะปัจจุบันภาษามีความสำคัญในการสื่อสาร, การใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในระดับประถมศึกษา, Digital Disruption การเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวตามยุคสมัย เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อหลักสูตรการสอนสาขาวิชาการประถมศึกษา สามารถนำมาสรุปและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ระดับการนำความรู้ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้การทำงานและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษาโดยสำรวจจากศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบันของสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ได้แบ่งหมวดของรายวิชาออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1.1 กลุ่มวิชาชีพ รายวิชาที่นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ วิชา BED108 การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน วิชา BED106 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ BED103 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ รายวิชาดังกล่าวเป็นการนำ

ความรู้จากหลักสูตรไปใช้ได้จริง หลักสูตรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนที่จะต้องถ่ายทอดให้กับผู้เรียน รวมไปถึงการวัดผลและประเมินผลจากการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุภาวดี พรหมเสถียร และ อีร์ชัย เนตรนอมศักดิ์ (2564, 10) กล่าวว่าผู้สอนคือผู้ที่มีบทบาท สำคัญในการออกแบบการเรียนการสอน การที่ผู้เรียนจะได้รับ ความรู้มากหรือน้อยส่วนหนึ่งขึ้นกับผู้สอนที่มีแนวทางหรือ วิธีการสอนอย่างไรเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ ดังที่ สมชาย รัตนทองคำ (2554,137) กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลให้ได้ข้อมูลจากการเรียนการสอน เพื่อนำมาใช้วิเคราะห์และตัดสินใจว่าการสอนดังกล่าวบรรลุผลหรือไม่ (Summative Evaluation) แล้วนำผลการตัดสินใจเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดลำดับ เลื่อนชั้น หรือไปสู่เนื้อหาใหม่ และพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป รวมไปถึงการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่นบางเนื้อหาไม่สามารถพานักเรียนไปศึกษาเรียนรู้ในสถานที่จริงได้ ก็สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีเป็นสื่อในการนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ให้นักเรียนได้เห็น หรือการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้เช่นการสร้างเกมหรือการสร้างความสนใจในชั้นกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ รวมไปถึงการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการศึกษาในปัจจุบัน

1.2 กลุ่มวิชาเอกบังคับ รายวิชาที่เคยเรียนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงมากที่สุด 3 รายวิชา ได้แก่ วิชา EED211 บัณฑิตและการสอนแบบบูรณาการ วิชา EED202 พัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา วิชา EED215 ประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนักเรียนประถมศึกษา โดยวิชาเอกบังคับ เป็นวิชาที่คณะและหลักสูตรกำหนดให้นักศึกษาจะต้องเรียน ซึ่งแต่ละปีการศึกษาจะเปิดรายวิชาให้นักศึกษาทุกคนได้เรียนตามความเหมาะสมของชั้นปี จะเห็นได้ว่ารายวิชาที่นักศึกษาในหลักสูตรทุกคนได้เรียนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้จริงและมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาที่สุดคือการบูรณาการ เนื่องจากปัจจุบันรูปแบบในการเรียนการสอนสามารถนำมาผสมผสานรวมความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ไว้ในเวลาจำกัด เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันได้ และให้เกิดความกระชับในการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์ (2546, 25-30) กล่าวถึงการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ เป็นการผสมผสานเชื่อมโยงเนื้อหาสาระ หรือองค์ความรู้ในลักษณะการหลอมรวมกันของหลายศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกัน โดยตั้งเป็นหน่วย (Unit) หรือหัวข้อเรื่อง (Theme) เนื้อหาสาระที่นำมาหลอมรวมกันจะมีลักษณะคล้ายกัน สัมพันธ์กัน หรือต่อเนื่องกัน แล้ว เชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน รวมไปถึงรายวิชา พัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา และรายวิชาประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งมีการเรียนการสอนสำหรับครูที่จะต้องไปสอนนักเรียนระดับประถมศึกษา

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อความเหมาะสมของจำนวนรายวิชาและจำนวนหน่วยกิต โดยการสำรวจจากศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบันของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จำนวน 71 คน แบ่งเป็นศิษย์เก่า 64 คน ศิษย์ปัจจุบัน 7 คน นักศึกษามีความพึงพอใจจำนวนรายวิชาต่อจำนวนหน่วยกิต ได้ให้เหตุผลความพึงพอใจคือ มีหลากหลายวิชาและเหมาะสมต่อระยะเวลาในการเรียน

เนื้อหาและทักษะที่ได้รับสามารถนำมาปรับใช้ตอนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และตอนทำงานหลังสำเร็จการศึกษา หากรายวิชามากเกินไปอาจจะเรียนไม่ครบหน่วยกิต และมีนักศึกษาบางส่วนเห็นว่าจำนวนรายวิชาต่อจำนวนหน่วยกิตมากเกินไป โดยให้เหตุผลว่าแต่ละวิชามีแต่เนื้อหาที่ต้องศึกษาอาจจะเกิดความสับสนได้ ทำให้เรียนหนักเกินไป จำนวนรายวิชาต่อหน่วยกิตมากเกินไปเมื่อเทียบกับหลักสูตรใหม่ 4 ปี ของมหาวิทยาลัยอื่นที่ทำการปรับปรุงหลักสูตรแล้ว

3. ข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อรายวิชาหรือเนื้อหาที่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมในสาขาโดยผู้ประเมินได้ให้ข้อเสนอแนะด้านรายวิชาที่อยากให้มีการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ เพิ่มทักษะการใช้คอมพิวเตอร์, เทคนิคการสอนแบบออนไลน์, ทักษะการคิดวิเคราะห์ เพราะจะได้มีการศึกษาที่เป็นขั้นตอนชัดเจน, รวมไปถึงการสอนสนทนาภาษาอังกฤษ เพราะปัจจุบันการสื่อสารภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องสำคัญ, จะเห็นได้ว่าข้อมูลที่นักศึกษาให้ข้อเสนอแนะมาเป็นรูปแบบและกระบวนการที่นักศึกษาได้นำไปใช้จริงในสถานศึกษาที่ตนเองทำงานและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมในปัจจุบัน พลเมืองของชาติควรมีทักษะทางภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะสื่อสารกับคนทั่วโลก และครูยุคใหม่ต้องเข้มแข็งในภาษา ซึ่งหลักสูตรทางการศึกษาสอนให้ผู้จะเป็นครูเข้าใจในความจำเป็นของการมีภาษาอังกฤษ ดังนั้น บัณฑิตครูย่อมฝึกฝนและค้นคว้าในภาษาอังกฤษ โดยในปัจจุบันสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา และ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ร่วมลงนามข้อตกลงบันทึกความร่วมมือ (MOU) มีการดำเนินการจัดการทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ซึ่งมีรายวิชาที่จะต้องสอบคือวิชาชีพครูและวิชาภาษาอังกฤษ ผู้เข้าสอบจะต้องทำการสอบภาษาอังกฤษให้ผ่านในตามกรอบอ้างอิงร่วมสหภาพยุโรป (Common European Framework Reference on Language: CEFR) ระดับ ดังนั้นในอนาคตภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อครูในทุกสาขาวิชา

ข้อเสนอแนะด้านการใช้คอมพิวเตอร์และการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เป็นเนื้อหาใหม่ที่ทางหลักสูตรเล็งเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญเร่งด่วนที่ต้องนำมาปรับปรุงในหลักสูตร เนื่องจากปัจจุบันสภาพปัญหาเรื่องเรียนการสอนออนไลน์ที่สืบเนื่องมาจากสถานการณ์โควิดที่ผ่านมา ทำให้สถานศึกษาส่วนใหญ่ต้องใช้วิธีการเรียนการสอนโดยผ่านออนไลน์ ซึ่งหากนักศึกษาได้เรียนรู้เทคนิคและวิธีการสอนออนไลน์ก็จะสามารถนำไปใช้ในการทำงานของตนเองได้ สอดคล้องกับ กิตานันท์ มลิทอง (2548, 4) กล่าวถึงประโยชน์ของเทคโนโลยี การเรียนการสอนไว้ว่า 1) เพิ่มสมรรถนะการสอน ช่วยในการผลิตบทเรียน และสื่อการสอนตามหลักการ และทฤษฎีการเรียนรู้ที่น่าเรียน และใช่ง่ายในลักษณะ “Student Friendly” 2) เพิ่มคุณภาพการสอนสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยเสริมการสอนได้เป็นอย่างดีการใช้สื่อที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ ของผู้เรียนจะช่วยลดเวลา และภาระในการสอนเพื่อช่วยให้ผู้สอน มีเวลาในการเตรียมการสอน 3) สนับสนุนวิธีการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ การบูรณาการทรัพยากรทางเทคโนโลยีทำให้มีรูปแบบการเรียนรู้ใหม่เปลี่ยนจากเดิม 4) การเรียนอย่างกระฉับกระเฉง และความตั้งใจ ในการเรียน ผู้เรียนจะมีความตั้งใจ ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน 5) ความสะดวกในการเรียนการสอนการใช้เทคโนโลยีช่วย เอื้ออำนวยความสะดวกให้ผู้สอน และ

ผู้เรียนสามารถทำการเรียนการสอนได้ทุกที่ในโลก และทุกเวลาตลอด 24 ชั่วโมง อันเป็นประเด็นที่นำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรและสอดคล้องกับเกณฑ์ประกันคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาต่อไป

สรุป

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันของสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ได้นำความรู้จากการศึกษา นำความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่ตนเองทำงาน การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ การสอนแบบบูรณาการร่วมศาสตร์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้รวมถึงประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านการจัดการเรียนการสอนที่นำภาษาอังกฤษมาสอดแทรกในเนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ หรือการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการสอน สำหรับทิศทางการพัฒนาหลักสูตรทางการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ควรพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ และเพิ่มสมรรถนะทางการเรียนรู้ในด้านอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1) นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยโดยการเน้นพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาให้มากขึ้น

2) หลักสูตรควรเน้นการจัดการเรียนการสอนโดยนำภาษาอังกฤษมาบูรณาการในการเรียนการสอน

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1) ควรศึกษาความพึงพอใจและข้อเสนอแนะจากบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ทั้งรัฐบาลและเอกชน เพื่อรวบรวมข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนปัจจุบัน

2) ควรศึกษาความพึงพอใจในเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แนวทางการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาน้อมนำศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมกิจการศึกษา.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). *เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- อึ้ง บัณฑิต. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบหลักสูตรและพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ธยรัช.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

- มารุต พัฒผล. (2562). รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้. http://www.curriculumandlearning.com/upload/Books/รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรร่วมสมัย_1544713884.pdf
- ยุภาวดี พรหมเสถียร และ ชีรัชย์ เนตรถนอมศักดิ์. (2564). เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยพัฒนาการเรียนการสอนได้จริงหรือไม่. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 15(3), 1-13. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/rmuj/article/view/256210>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมสังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์ จำกัด.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2552). “หลักสูตร”. สารานุกรมวิชาชีพครู เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาส มหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- วิลาพัฒน์ อรุณบุญลวดชาติ และ อรพิน ศิริสัมพันธ์. (2562). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครูประถมศึกษา เพื่อพัฒนาคุณลักษณะความเป็นพลเมืองของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 11(2), 306-323.
- สมชาย รัตนทองคำ. (2554). เอกสารประกอบการสอน 475 788 การสอนทางกายภาพบำบัด ภาคต้นปี-การศึกษา 2554. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี. https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=6420&filename=develop_issue
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2546). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: บิ๊ก พอยท์.
- สุมาลี ประทุมมา. (2554). ความคิดเห็นต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- อุปภิภูษา อินทรสาต และ นัสมล บุตรวิเศษ. (2564). การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (รายงานการวิจัย). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.